

T.T. 908

18-12-21

Καλή μου αδελφούλα

Το από 3 τρέχοντος γράμμα σας με πολλή μου χαρά έλαβα χθες. Σήμερα με **ιεράν απασχόλιμου** προσπαθώ εκ της παρούσης μου όπως απαντήσω στην τόση πρόθυμη καλωσύνη !

Ομολογώ ότι συνεκινήθην με τα ωραία σας λόγια · με τις εμπνευσμένες αυτές γραμμές που μου χαρίσατε, και μα την αλήθειαν ευτύχησα ακούων μιαν ειλικρινή ομολογίαν αναγνωρίσεως ένα θείον ψαλμόν για τα αθάνατα έπη του στρατού μας. Πράγματι ο στρατός υπέρ **πολύ** και άλλοτε εξεπλήρωσε το καθήκον του μετά θαυμαστής μετά θείας αφοσιώσεως προς την πατρίδα την οποίαν έπλασσε. Την οποία θεωρεί και ην οποία θα είναι μεγάλη ! Ηυτύχησα να παραστώ μάρτυς παραδειγμάτων αυτοθυσίας, αυταπαρνήσεως και ηρωισμού απαραμίλλου του συνόλου των μαχητών των ηρωικών τούτων ακριτών εις τα αφιλοξένας πέραν του Σαγγαρίου πεδιάδος και της εις τα νωπά έτι κατορθώματα αμύνης παρά το Αφίον Καραχισάρ !! Ιλιγγιά κανείς ριγή στην θέαν του μαχητού που τους διακρίνει η ακατάβλητος πεποιθήσις επί της νίκης, που δεν επιτρέπουν στην αυτοθυσία των ταύτην ουδεμία απόπειραν οθενδήποτε κι αν αυτή δύναται να προέλθη δια την κατασπίλωσιν του πατριωτικού των φρονήματος ! **Της γενναίοι πράγματι και επαξίοι ευγνωμοσύνης απείρου** και μεγαλυτέρας εισέτι προς αυτούς στοργή ! Στοργή εκ μέρους εκείνων που ιθύνουν τα πράγματα και οι οποίοι δια να κατορθώσουν να φέρουν εις αίσιον πέρας το αρξάμενον μέγα απελευθερωτικόν έργον πάλιν τας χρυσάς ελπίδας του επί του ηρωικού τούτου στρατού θα στηρίζωσιν. Όσον για τον εαυτόν μου δεν είμαι και τόσον γενναίος (**Δ**) πάντες οι δυνάμεις μου επιστρατεύθησαν κατεβλήθησαν δια την εκτέλεσιν του καθήκοντός μου απλώς ευχαριστώ για τα compliments που μου χαρίζητε – βεβαιωθήτε όμως ότι η υπηρεσία μου ήτο η περίδεση – η διακομιδή και αι πρώται βοήθειαι εις τους ήρωας !! Κολοσσιαίον ηθικόν έργον και τούτο στερούμενον και τόσης γενναιότητος, καίτοι επανειλημμένως εκινδυνεύσαμεν εκ του πυρός του εχθρού! Ευτυχής ο στρατός παρά τας κακουχίας, παρά τας στερήσεις, παρά τας απωλείας κατόρθωσε να διατηρή ακέραιον το ηθικόν του, ακεραίαν και αμείωτον την ελπίδα επί την νίκην του. Κι έτσι σύντομα η γαλανόλευκος θα κυματίση υπερηφάνως εκεί όπου τα όνειρα, οι παλμοί τόσων γενεών ευχήθησαν, περιβάλουσα υπό τα ενδόξους πτυχάς της όλα τα ελεύθερα πεια παιδιά της μεγάλης πατρίδος !

Όστε θα με παρηγορήτε σε κάθε μου θλίψι, σε κάθε μου στενοχώρια ; ευχαριστώ για την καλωσύνην Σας, αλλά θα μου γράφητε τακτικά συχνά ; Πόσα νέα θα ήθελα να μάθω από την Αθήνα και βέβαια πόσα έχετε να μου γράψητε, Ε έτσι δεν είναι; Λοιπόν; Να περιμένω; Γιατί ψευδωνυμείτε ; Σας αρέσουν τα ψευδώνυμα ; Δεν σας αρέσει το όνομά Σας; Μήπως δεν είναι ωραίον; Το γράμμα μου θα το λάβητε τας εορτάς – από καρδίας έυχομαι χαράν και ευτυχίαν.

Με αδελφική αγάπη

Ο αδελφός Σας

Ε. Αθανασιάδης

Ανθυπίατρος 5^ο Συν/μα πεζικού Τ.Τ. 908